

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202831
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6620202831.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne: V. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XX, právne zastúpená JUDr. Elenou Matulovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Poltár, Železničná 287/9, proti žalovanému: V. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XX, právne zastúpený JUDr. Danou Ďalakovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Rimavská Sobota, Ul. Daxnerova 2, v konaní o zaplatenie 1 000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/23/2020 - 67 zo dňa 25. augusta 2020 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku o nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

II. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o žalobe žalobkyne zastavil (I. výrok) a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok).

2. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 26. 06. 2020 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1 000,- Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia. Súd konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) na základe späťvzatia žaloby doručeného dňa 13. 08. 2020 po vyjadrení žalovaného k žalobe, ktorým dôvodnosť nároku žalobkyne popieral. Žalobu vzala späť bez uvedenia dôvodu. Žiadala, aby súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 C. s. p., ktoré videla v tom, že je osobou v hmotnej núdzi, od 01. 07. 2020 poberá pomoc v hmotnej núdzi vo výške 74,80 eur, na základe čoho jej bol aj priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc v tomto spore. Od 01. 07. 2020 začala pracovať na základe dohody o pracovnej činnosti, jej príjem činí cca 133,- Eur. Uviedla, že má výdavky súvisiace s bývaním, stravovaním a starostlivosťou o maloletú dcéru M.. Žalovaný mesačne prispieva na výživu maloletej dcéry M. sumou 70,- eur. Mala za to, že tieto dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v ťaživej sociálnej a finančnej situácii žalobkyne, pre ktorú môže len s veľkými ťažkosťami zaplatiť trovy konania. Bola názoru, že uloženie povinnosti zaplatiť žalovanému trovy konania by pre ňu a jej rodinu bolo neprimerane zaťažujúce, no na druhej strane vzhľadom na pomery opačnej spornej strany táto nebude nepriznaním trov neprimerane majetkovo dotknutá. Ako dôkaz k návrhu na aplikáciu ustanovenia § 257 C. s. p. predložila Rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec zo dňa 22. 07. 2020 o znížení pomoci v hmotnej núdzi na sumu 74,80 Eur mesačne počnúc dňom 01. 07. 2020, časť rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10P/39/2019 - 105, ktorým schválil rodičovskú dohodu, z ktorej

okrem iného vyplýva záväzok žalovaného ako otca ich spoločnej dcéry M. W., nar. XX. XX. XXXX platiť na ňu výživné vo výške 70,- Eur mesačne a potvrdenie o rozsahu odpracovaných hodín na základe dohody o pracovnej činnosti.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C. s. p., nakoľko mal za to, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu. Nestotožnil sa s názorom žalobkyne, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce výnimočné nepriznanie náhrady trov konania žalovanému v zmysle § 257 C. s. p. Odôvodnil to tým, že pokiaľ žalobkyňa poukazuje na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, že je v hmotnej núdzi, z obsahu spisu, z dôkazov predložených žalovaným je zrejmé, že aj tento sa nachádza v stave hmotnej núdze. Dodal, že pri skúmaní existencie sociálnych dôvodov ako dôvodov hodných osobitného zreteľa bol povinný zohľadniť aj sociálnu situáciu strany, ktorej by sa malo z titulu priznania nároku na náhradu trov súdneho konania plniť.

4. Proti II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na náhradu trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napádala podľa obsahu odvolania z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., t.j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. V odvolaní v podstate uviedla rovnakú argumentáciu pre aplikáciu ust. § 257 C. s. p. ako v späťvzati žaloby. Zmena spočívala v skutkových okolnostiach, nakoľko uviedla, že už nepracuje na základe dohody o pracovnej činnosti, z ktorej mala príjem 120,- Eur mesačne a je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. K odvolaniu pripojila dohodu o skončení dohody o pracovnej činnosti dňom 31. 08. 2020.

5. Žalobkyňa preto podľa obsahu odvolania navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdi prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne trval na náhrade trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, konečné rozhodnutie však ponechal na úvahu súdu.

7. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že je dôvod na zmenu II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na náhradu trov konania v zmysle § 388 C. s. p., avšak nie z dôvodov uvedených v odvolaní, ale len v súvislosti s nesprávne formulovaným výrokom. Súd prvej inštancie totiž rozhodol v uznesení, ktorým sa konanie pred ním končí, o nároku žalovaného na náhradu trov konania na základe zásady procesného zavinenia na zastavení konania (§ 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuložil žalobkyňu povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a neuviedol, v akej lehote má byť náhrada trov konania zaplatená. Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania teda súvisí s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentovali tieto údaje. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. V II. výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie formálne zmenený podľa § 388 C. s. p. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 256 ods. 1 C. s. p.

8. Odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

9. Zhodne so súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu žalobkyňa zavinila zastavenie konania, preto je v zmysle § 256 ods. 1 C. s. p. povinná nahradiť trovy konania žalovaného. Dôvody uvádzané žalobkyňou spočívajúce v jej ťaživej sociálnej a finančnej situácii Nepriaznivá sociálna a finančná situácia strany sporu odôvodňuje priznanie bezplatnej právnej pomoci (t.j. nemusí platiť trovy svojho právneho zastúpenia) a oslobodenie od povinnosti platenia súdnych poplatkov štátu, nie je však sama o sebe dôvodom hodným osobitného zreteľa odôvodňujúcim nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Zodpovednosť strany za procesné zastavenie konania

spočívajúca v náhrade trov konania protistrane plní aj preventívnu funkciu, t.j. žalobca si musí zvážiť, aké sú jeho šance uspieť so žalobou uplatňovaným nárokom a či bude schopný nahradiť trovy konania protistrany v prípade neúspechu v spore, laicky povedané, či sa mu oplatí súdiť. Vo všeobecnosti ak by nepriaznivá sociálna, či finančná situácia bola sama o sebe dôvodom nepriznávania náhrady trov konania v zmysle § 257 C. s. p., občania v hmotnej núdzi by mohli zahlcovať súdy aj nezmyselnými žalobami bez nesenia zodpovednosti za výsledok konania, čím odvolací súd netvrdí, že je to tento prípad. Práve zásada zodpovednosti za výsledok sporu má takémuto konaniu zabrániť.

10. Navyše ako správne upozornil súdu prvej inštancie v tomto prípade je sociálna situácia strán sporu približne rovnaká, nakoľko aj žalovaný je osobou v hmotnej núdzi, ktorému bola z tohto dôvodu takisto priznaná bezplatná právna pomoc a je povinný platiť výživné na spoločnú maloletú dcéru, ktorú má so žalobkyňou.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v tejto posudzovanej veci nevzhladol dôvody na aplikáciu ust. § 257 C. s. p., t.j. výnimočnosť prípadu, ani dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach prípadu, ako sú neprimeraná tvrdosť spočívajúca v nespravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenia súdneho konania a jeho výsledok, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, ani v okolnostiach (pomeroch) na strane strán sporu.

12. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na ust. § 15 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v platnom znení, v zmysle ktorého ak po právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, advokát preukáže, že pohľadávku spočívajúcu v práve na náhradu trov konania preukázateľne nevymohol od osoby, ktorej bola náhrada týchto trov uložená, je oprávnený požiadať centrum právnej pomoci o úhradu odmeny podľa osobitného predpisu zníženú o výšku finančnej účasti podľa § 6a ods. 4; úhradou odmeny zaniká právo advokáta na náhradu trov konania. Advokát je v tomto prípade povinný predložiť centru kópiu rozhodnutia súdu. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že ak by napokon nebolo možné vymôcť náhradu trov právnej zástupkyne žalovaného od žalobkyne, v zákonom stanovenom rozsahu ju uhradí centrum právnej pomoci. Splnenie uvedených zákonných podmienok je však na posúdení centra právnej pomoci.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, nakoľko odvolaniu žalobkyne nebolo vyhovené a nie sú dané dôvody na aplikáciu ust. § 257 C. s. p. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. taktiež od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).